

(ve de la pàgina anterior)

Per tot això us dic a tots, una vegada més, gràcies estimats germans en Crist, gràcies per tot el que m'heu demostrat, per tot el bé que m'heu fet amb la vostra estimació, que us asseguro, us pro-

meto, no haurà estat endebades tota vegada que m'ha omplert d'alegria i agraïment, agraïment envers vosaltres i sobretot envers Déu que no deixa mai d'estimar-nos i fa que també nosaltres pu-

guem estimar-nos com a germans. De tot cor, gràcies, moltes gràcies.

Juli G. Valls

RECORDANT EL PASSAT

Des de que a La Roca tenim la revista "Roquerols", he tingut l'oportunitat d'escriure articles sigui a nivell d'entitats o personal especialment història, prehistòria, poesia i un article que expressava el meu punt de vista sobre el trasllat de la presó a Quatre Camins.

Moltes vegades els amics m'han comentat perquè no escric coses del poble i de l'Ajuntament, jo sempre contesto el mateix: que del poble de moment no tinc d'escriure res i molt menys de l'Ajuntament perquè jo ja estic content de la forma que els caps visibles porten el poble i hem de tenir en compte que si no fan més és per què no poden perquè la vaca no raja per fer més coses de les que s'han fet. Però en aquest article faré una excepció i escriuré sobre les dues campanyes preelectorals que s'han fet d'ençà de la democràcia, la primera campanya, va ser elegit batlle de La Roca, Francesc Mestres i a la segona Joan Pujol, en el transcurs de les dues campanyes si no recordo malament, no vaig escoltar mai que es demanés una de les coses que segons el meu punt de vista més falta fa a La Roca, i que jo tinc al pensament fa més de trenta anys, com podeu comprovar a mesura que llegiu aquest article.

Em de tenir en compte que igual la primera campanya que la segona hi havia dies que quant sortíem d'escoltar la propaganda electoral em venien ganes de riure perquè hi havia persones que demanaven la "lluna de València" i no sabien comprendre que en aquells moments electorals, fós el partit que fós, no podien dir que no, tots contestaven amb molta amabilitat que poc a poc tot es faria i tot i havent fet moltes coses no podem complaure algunes de les ximpleries que certes persones demanaven i aquestes persones, són les que avui critiquen i diuen que no han acomplert el que van prometre.

No vull fer esment del què es va demanar per no ofendre a les persones que ho demanaven, però a mi em sembla que el que més falta ens fa a La Roca si és que es possible en cas d'accident o d'enfermetat.

Malauradament puc dir que jo podia ser el primer de rebre fatals conseqüències si no hagués tingut el cotxe a la porta i als deu minuts d'intoxicar-me ja estava a l'Hospital de Granollers per un moment imagineu que no tingués el cotxe a punt. Què hauria passat? Déu ho sap i no ho diu però segur que jo no escriuria el que escric. Penseu que el que a mi em va passar, pot passar a qualsevol persona que no tingui el cotxe a punt o que tingui el cotxe i el malalt sigui el xofer, en aquest cas què cal fer? Buscar un cotxe? Telefonar una ambulància a Granollers?, quinze minuts passen corrent, on aniria a parar el malalt que si troba?, val més no pensar-hi, mentre que si l'Ajuntament tinguessin una ambulància equipada als minuts el malalt o accidentat ja podria rebre els primers auxilis camí de l'Hospital, com per exemple oxigen que en el 90 per cent de casos és primordial i hem de pensar que per posar oxigen no s'ha d'estudiar molt.

Vull fer esment d'un cas quan el veí de La Roca Martí Rovira va caure de la taulada, l'ambulància va vindre molt ràpida però va tardar de 10 a 15 minuts, us imagineu la diferència si l'ambulància fos de La Roca, als 5 minuts ja podria estar en camí de l'Hospital.

Una ambulància a part dels malalts i accidents, podria ser útil per una partera que hagués d'anar a correuita a l'hospital i per un dels casos molt important és quan una persona està moribunda a l'hospital que en un cotxe no t'els pots emportar i si te'l tenen de dur no te'l porten fins que és mort i aleshores cobren un capital que no tothom el

té al seu abast. Per altre part crec que si l'ambulància fos de l'Ajuntament hi hauria un 80 per cent d'oportunitats de portarlo en poques hores, podria anomenar alguns casos més i tal volta algun de mortal que hi ha hagut que amb una ambulància equipada tenien un 70 per cent d'oportunitats d'haver-se salvat.

En aquest article escric que fa més de trenta anys que jo ja ho tenia en el pensament, fent història els més grans recordaran que a La Roca aquell temps hi havia dues germandats que anaven unides: Sant Sadurní i Sant Isidre que celebraven per un igual les dues diades ja que encara que portaven dos noms, els socis tots érem els mateixos i sols hi havia una junta que regia la germandat.

Per el que fos la Germandat va començar a anar de cap per avall, en aquells moments jo tenia un petit càrrec a la Junta i a l'adonar-me que la Germandat es perdia per moments vaig anar a parlar amb uns homes de La Roca per exposar-els-hi el meu pensament. Vaig dir s'hi s'adoneven compte de que la Germandat es perdia i em contestaren que sí, tot seguit els hi vaig explicar la meua intenció: procurar de fer a La Roca un dispensari ben equipat i que fos dirigit pel Doctor Vicenç Papaseit que en aquells moments era el metge de la Germandat i al mateix temps comprar una ambulància per el servei del municipi en cas d'una urgència tenir que traslladar un malalt o accidentat a l'hospital.

La contestació va ser molt ràpida: que el que necessitava una ambulància era jo per portar-me al manicomi, perquè em tornava boix. Però jo no em vaig immutar perquè no era la primera vegada que em deien que em tornava boix, quan explicava coses que jo havia llegit de jovenet i el meu oncle de Can Gol (E.P.D.) m'ensenyava i m'explicava sobre la prehistòria.